

UCHWAŁA Nr XXVII/247/2016
Rady Miasta Szczecinek
z dnia 17 sierpnia 2016 roku

**w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną przez B. B. i S. B. na uchwałę
Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku
(Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 1737)**

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016r. poz. 718, z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r. poz. 446) Rada Miasta Szczecinek uchwała co następuje:

§ 1

1. Rada Miasta Szczecinek przedkłada do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie odpowiedź na skargę złożoną przez B. B. i S. B. na uchwałę Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 1737).
2. Treść odpowiedzi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Burmistrza Miasta Szczecinek do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Katarzyna Dudź

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie

Skarżący: **B. B. i S. B.** - zastępowani przez adw. F. S.

Organ, którego działania zaskarżono: **Rada Miasta Szczecinek**, pl. Wolności 13, 78-400 Szczecinek.

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016r. poz. 718, z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016r. poz. 446) Rada Miasta Szczecinek wnosi:

- o oddalenie skargi, jako bezzasadnej,

Uzasadnienie

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na uchwałę Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 1737) w części dotyczącej przeznaczenia do rozbiórki budynku znajdującego się na działce 252/3 obręb 8 (teren 9.MW) zarzucili „naruszenie art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 199) poprzez przeznaczenia do rozbiórki budynku znajdującego się na działce 252/3, obręb 8 (teren 9.MW), w sytuacji gdy powołane przepisy określające obligatoryjny i fakultatywny zakres planu miejscowego nie przewidują uprawnienia dla organu planistycznego ustalania, które budynki powinny zostać poddane rozbiórce. Ponadto skarżący wskazali, że ich interes prawny został naruszony ww. uchwałą w ten sposób, „że uniemożliwia im jako najemcom skorzystania z uprawnienia do wszczęcia postępowania zmierzającego do nabycia lokalu, a co wynika z §§ 1 i 4 w zw. z § 2 ust. 1 lit. b uchwały Nr XXVI/225/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 2 lipca 2012 r. w sprawie ustalenia zasad i trybu sprzedaży lokali mieszkalnych stanowiących własność Miasta Szczecinek (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2012 r., poz. 1913).

Rada Miasta Szczecinek analizując treść skargi oraz stan faktyczny i prawny w sprawie stwierdziła, że skarga jest oczywiście bezzasadna. Rada Miasta Szczecinek, podejmując uchwałę Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 1737) nie naruszyła przepisów prawa, w tym również wskazywanych przez skarżącego.

Skarżący w skardze zarzucili, że „oznaczenie planu narusza art., 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 199) poprzez ustalenie powinności rozbiórki budynku znajdującego się na działce ... obręb ... (teren 9.MW). Wg Skarżących ww. przepisy enumeratywnie wskazują materię, która musi lub może być regulowana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, że zagadnienia tam nie wskazane nie podlegają regulacji planistycznej, a ich zamieszczenie jest niedopuszczalne jako wykroczenie przez organ poza materię podlegającą regulacji w planie miejscowym. Zdaniem Skarżących przepisy te nie przewidują ustalania przeznaczenia jakichkolwiek obiektów do rozbiórki. Bez znaczenia jest przy tym forma w jakiej się to określa czy jest to powinność, zalecenie czy też nakaz.”

Rada Miasta Szczecinek w całości podtrzymuje argumentację zawartą w uchwale Nr XXVI/242/2016 Rady Miasta Szczecinek z dnia 27 czerwca 2016 roku w sprawie rozpatrzenia wezwania B. B. i S. B., w której uznała za bezzasadne wezwanie Skarżących do usunięcia naruszenia prawa poprzez usunięcie oznaczenia znajdującego się w części graficznej uchwały Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 1737) o przeznaczeniu do rozbiórki budynku znajdującego się na działce 252/3, obręb 8 (teren 9.MW), zawarte w wezwaniu z dnia 7 czerwca 2016 r.

Nie zgadzając się z twierdzeniami Skarżących zawartymi w skardze należy podnieść następujące argumenty:

- 1) zapisy planu miejscowego dla terenu oznaczonego symbolem 9.MW są prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami,
- 2) zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 2 wyżej cytowanej ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, natomiast § 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) określa co powinny zawierać ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, powinny one zawierać „określenie cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ochrony, określenie cech elementów zagospodarowania przestrzennego , które wymagają ukształtowania lub rewaloryzacji, oraz określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów”,
- 3) w planie miejscowym „Wiatraczna II” w § 3 uchwały zgodnie z ww. przepisami ustalono m.in. zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w sposób następujący:
„1. Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:
 - 1) należy zachować wartościową historyczną zabudowę świadczącą o tożsamości przestrzennej miasta,
 - 2) zabudowa gospodarcza o niskich walorach architektonicznych i technicznych powinna być zlikwidowana, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 3) nowe zagospodarowanie terenu powinno zapewniać wysokie walory przestrzenne i architektoniczne
 - 4) przestrzenie publiczne - ulice i ciągi piesze powinny być realizowane jako przestrzenie reprezentacyjne, urządzone i wyposażone wysokiej klasy urządzeniami pomocniczymi, małą architekturą, nawierzchniami, itp.
2. Ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy dla nowych garaży i budynków gospodarczych, oznaczone na rysunku planu, w obrębie których dopuszcza się lokalizację takiej zabudowy – zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla poszczególnych terenów”.

Należy wyjaśnić, że ustalenia planu nie wyznaczają terminu rozbiórki, nie zakazują także przeprowadzenia remontu obiektu wskazanego do rozbiórki, ustalają jedynie docelowy sposób zagospodarowania przedmiotowej nieruchomości. Zgodnie z art. 35 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym tereny mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem. Stanowi również o tym § 46 w/w uchwały w sprawie uchwalenia mpzp „Wiatraczna II”, który brzmi „ Do czasu realizacji nowego zagospodarowania , zgodnego z zapisami dla poszczególnych terenów, dopuszcza się zachowanie dotychczasowego użytkowania terenów”.

Powyższe zasady zapewniają właściwe kształtowanie ładu przestrzennego, w tym uporządkowanie chaotycznej substandardowej zabudowy gospodarczej w otoczeniu historycznej zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej wzdłuż ul. Koszalińskiej w Szczecinku oraz umożliwiają stworzenie właściwego układu funkcjonalno-przestrzennego w tej części miasta. Na terenie 9.MW zlokalizowane są budynki mieszkalne o walorach zabytkowych chronione planem miejscowym, w tym budynek mieszkalny przy ul. K., natomiast budynki gospodarcze (będące o niskich walorach architektonicznych i technicznych) zostały przewidziane docelowo do rozbiórki , a dla nowej zabudowy garażowo- gospodarczej wyznaczona została na rysunku planu nieprzekraczalna linia zabudowy oraz zostały określone w ustaleniach szczegółowych parametry tej zabudowy, co w przyszłości zapewni jej uporządkowanie na całym terenie 9.MW a ponadto umożliwi wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową. Kwestie dotyczące "ładu przestrzennego" należą do materii podlegającej ocenie z punktu widzenia chronionego przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, interesu publicznego.

Na indywidualny interes Skarżących mogą ww. ustalenia mpza skutecznie rzutować jedynie, jeśli wykaże się, że naruszony został prawem chroniony interes osób trzecich. Nie może być to interes faktyczny, czy subiektywnie pojmowany ład przestrzenny. Wynikające z art. 6 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prawo do ochrony własnego interesu przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób, dotyczy interesu prawnego, a nie faktycznego. Właścicielem działki nr ... w obr. ..., na której zlokalizowany jest budynek gospodarczy przewidziany w planie miejscowym do rozbiórki, jest Miasto Szczecinek.

Ponadto za oddaleniem skargi Skarżących przemawia ponadto, w ocenie Rady Miasta Szczecinek, nie wykazanie, że interes prawny lub uprawnienie Skarżących zostało naruszone wskazanymi w skardze postanowieniami uchwały Nr XXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 1737).

Wskazanie tego interesu w skardze jest bardzo lakoniczne i nie spełnia warunku, o którym mowa w przepisie art. 101 §1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym „Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.” Z treści w/w przepisu wynika, że jednym z podstawowych warunków umożliwiających wniesienie skargi jest obok bezskutecznego wezwania rady do usunięcia zarzucanego naruszenia, wykazanie się naruszeniem interesu prawnego. Skarżący musi wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a jego sytuacją prawną oraz, że takie naruszenie prawa lub interesu prawnego, nastąpiło w wyniku działania lub zaniechania organu, którego skarga dotyczy. Musi on również udowodnić, że naruszenie prawa przez radę gminy negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną, pozbawia go np. pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację. Źródłem interesu prawnego lub uprawnienia, o którym mowa w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jest norma prawa materialnego. Naruszenie interesu następuje wtedy, gdy zaskarżonym aktem zostaje odebrane lub ograniczone jakieś prawo Skarżących, wynikające z przepisów prawa materialnego, względnie zostanie nałożony na nich nowy obowiązek lub też zmieniony obowiązek dotychczas na nich ciążyący (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: sygn. akt II OSK 205/09, sygn. akt II OSK 1981/09). Nie jest wystarczające wykazanie potencjalnego naruszenia interesu prawnego. Konieczne jest wykazanie, że właśnie wskutek podjęcia kwestionowanej uchwały został naruszony własny, indywidualny i konkretny interes albo uprawnienie Skarżących oraz wykazanie, że kwestionowana uchwała powoduje ograniczenie lub pozbawienie ich uprawnień wynikających z przysługującego im prawa i to aktualnie, a nie w przyszłości. W orzecznictwie i doktrynie eksponuje się przede wszystkim bezpośrednio, konkretność i realny charakter interesu prawnego strony, kształtowanego aktem stosowania prawa materialnego. A zatem, szczególną cechą interesu prawnego w prawie administracyjnym i w postępowaniu administracyjnym jest przede wszystkim bezpośredniość związku pomiędzy sytuacją danego podmiotu, a normą prawa materialnego, z którego wywodzi on swój interes prawny. Uwzględniając ww. wywody należy stwierdzić, że w skardze Skarżący nie wykazali, aby kwestionowany zapis uchwały naruszył ich interes prawny w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe stanowisko w zakresie dotyczącym rozumienia naruszenia interesu prawnego zostało potwierdzone w wyroku NSA z dnia 14 lipca 2016r. sygn. akt II OSK 2790/14 którym oddalono skargę kasacyjną Wspólnoty Mieszkaniowej Zaułek 1-6 w Szczecinku od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2014 r. sygn. akt II SA/Sz 151/14 w sprawie ze skargi Wspólnoty Mieszkaniowej Zaułek 1-6 w Szczecinku na uchwałę Rady Miasta Szczecinek z dnia 21 grudnia 2009 r. nr XLI/430/09 w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Szkołna" w Szczecinku. W uzasadnieniu ww. wyroku NSA stwierdził, że „Powołany w podstawach skargi kasacyjnej art. 101 ust. 1 u.s.g. reguluje kwestię uprawnień do złożenia skargi na uchwałę rady gminy. Stanowi on, że uruchomienie sądowej kontroli legalności rozstrzygnięcia organu gminy możliwe jest przy wykazaniu przez stronę skarżącą, iż jej interes prawny lub uprawnienie zostało naruszone kwestionowanym aktem. Jak przyjmuje się w doktrynie, wnoszący skargę w trybie art. 101 u.s.g. musi wykazać, że w konkretnym wypadku istnieje związek pomiędzy jego własną, prawnie gwarantowaną (a nie wyłącznie faktyczną) sytuacją a zaskarżoną uchwałą, to znaczy, iż zachodzi związek polegający na tym, że uchwała narusza (pozbawia lub ogranicza) jego interes prawny lub uprawnienie, albo jako indywidualnego podmiotu, albo jako członka określonej wspólnoty samorządowej. Źródłem "interesu prawnego" lub "uprawnienia" jest zawsze norma prawna ogólna i abstrakcyjna (akt normatywny) albo też jednostkowa i konkretna (akt stosowania prawa). O uwzględnieniu natomiast skargi wniesionej w tym trybie przesądza wykazanie naruszenia przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Interes ten powinien być bezpośredni i realny (por. wyroki NSA: z dnia 29 czerwca 2011 r., sygn. II OSK 618/11; z dnia 23 listopada 2005 r., sygn. I OSK 715/05). Stwierdzenie istnienia interesu prawnego sprowadza się zatem do ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą, a sytuacją prawną konkretnego”.

Mając na uwadze powyższe Rada Miasta Szczecinek wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga B. B. i S. B.
2. Plan miejscowy „Wiatraczna II” , uchwalony uchwałą Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (tekst + wyrys z planu - odnośny fragment)

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA
Dudź
Katarzyna Dudź